

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] tilslutte sig det under løbenumrene 23 og 68 medtagne forslag om slettelse af en bestemmelse om nedlæggelse af en kontorchefstilling i landbrugsministeriets departement ved ledighed.

De med lovforslaget forbundne udgifter er for finansåret 1969-70 beregnet til ca. 11 mill. kr., hvoraf ca. 8 mill. kr. medgår til oprettelse af nye stillinger og restbeløbet til forbedret placering af bestående stillinger. Det bemærkes i denne forbindelse, at der til en del af de stillinger i bundklasserne, som nedlægges på finansloven, ikke var foreslået bevilget beløb til lønninger for finansåret 1969-70.

På længere sigt er den årlige udgift beregnet til ca. 17 mill. kr., hvoraf ca. 10 mill. kr. medgår til nye stillinger og restbeløbet til forbedrede placeringer.

Lovforslaget om ændringer i lønnings- og pensionsloven har til formål at tilvejebringe lovhjælp for en ændret aflønning af deltidsbeskæftigede landpostbude i 1. lønningsklasse og for en udvidelse af det tidsrum, hvori der kan ydes natpenge (godtgørelse for tjeneste i forskudt tid). Disse forslag, der er i overensstemmelse med indstillinger fra tjenestetidsudvalget af 1965, er begge gennemført med tilslutning fra finansudvalget. Det foreliggende forslag til sigter alene at skabe fornøden lovhjælp for de stedfundne ændringer, for så vidt angår tiden efter udløbet af finansåret 1968-69.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale begge lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om almindelig omsætningsafgift.

Da folketinget i marts måned i år drøftede regeringens forslag om forhøjelse af merværdiafgiften fra 10 til 12½ pct., gav jeg udtryk for, at det var naturligt, at en så omfattende lov som merværdiafgiftsloven fra tid til anden må give erhvervslivet anledning til at fremkomme med ønsker om ændringer. Jeg gjorde samtidig opmærksom på, at vi i finansministeriet til stadighed registrerer erhvervslivets ønsker i så henseende, og at jeg var indstillet på i denne folke-

tingssamling at stille forslag om de tilpasninger, som måtte anses for hensigtsmæssige.

I løbet af sommeren 1968 har finansministeriet yderligere bedt erhvervslivets hovedorganisationer om at underrette ministeriet om eventuelle ændringsønsker. Organisationernes svar har sammen med ministeriets egne erfaringer i den siden sommeren 1967 forløbne tid været grundlag for overvejelser.

Resultatet heraf har fundet udtryk i det foreliggende lovforslag, der overvejende indeholder forslag til ændringer af rent teknisk karakter.

Det folketingsudvalg, som i marts måned behandlede forslaget om forhøjelse af momsen, opfordrede regeringen til at tage et problem vedrørende faktureringsreglerne, som var rejst af detailhandelen, op til nærmere overvejelse. Detailhandelen har lige siden juli 1967 ønsket at få faktureringsreglerne ændret på en sådan måde, at de fakturaer, som detailhandlerne modtager fra deres leverandører, angiver varepriserne indbefattet afgift. Dette ønske er begrundet med, at det herved bliver lettere for detailhandlerne at udregne deres salgspriser indbefattet afgift, end når købsprisen er angivet uden afgift.

Detailhandlernes ønske om en ændring af faktureringsreglerne foreslås i lovforslaget imødekommet derved, at det gøres valgfrit for virksomhederne, om de vil anføre afgiftsbeløbet særskilt på fakturaerne, eller om de vil nøjes med at anføre, at afgiften er 1/9 af fakturaens samlede beløb. Af hensyn til de købere, som har interesse i at få afgiftsbeløbet angivet på fakturaen — herved tænker jeg ikke mindst på håndværkerne og landbrugerne — skal sælgeren dog være forpligtet til at anføre afgiftsbeløbet, når køberen anmoder om dette. Jeg skal i øvrigt ikke her komme nærmere ind på faktureringsproblemerne. Der er i lovforslagets bemærkninger indgående gjort rede herfor, hvilket også er tilfældet med de andre ændringer, der foreslås.

Som bilag til lovforslaget er optrykt en redegørelse for de særlige spørgsmål, som er opstået for kommunerne i forbindelse med momsen. Jeg gjorde allerede i marts måned i år det tidligere omtalte folketingsudvalg bekendt med, at spørgsmålet om kommunernes stilling under momsloven var optaget til undersøgelse. Resultatet af undersøgelse-

[Finansministeren.]

sen foreligger i form af denne redegørelse, som er afgivet af en arbejdsgruppe med repræsentanter for kommunerne og finansministeriet. Der er ikke af mig på dette område foreslået ændringer i loven, men redegørelsen fremlægges til folketingets nærmere overvejelse.

Der har som bekendt været fremsat ønske om afskaffelse af momsen på hotelværelser. Regeringen har endnu ikke taget stilling til dette ønske. Jeg kan imidlertid oplyse, at der er forhandlinger i gang mellem finansministeriet og repræsentanter for hotel- og restaurationsbranchen om såvel hotelmomsen som den særlige restaurationsafgift på stærke drikke med henblik på at nå frem til en samlet løsning for erhvervet.

Der er naturligvis herudover fremsat ønsker om ændringer i momsloven, som af forskellige grunde ikke er medtaget i lovforslaget. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på disse ønsker, som jeg for de flestes vedkommende tør karakterisere som ret uinteressante. Et enkelt ønske danner dog en undtagelse. Jeg tænker herved på valgfriheden mellem den såkaldte betalingsmetode og faktureringsmetoden ved opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning. Regeringen er opmærksom på, at det ville være en fordel for visse dele af erhvervslivet, såfremt der blev åbnet adgang for virksomhederne til at benytte betalingsmetoden. Regeringen har da også megen sympati for erhvervslivets ønske om valgfrihed, men er samtidig opmærksom på, at der også vil være ulemper forbundet med, at virksomhederne kan anvende forskellige opgørelsesmetoder.

Det er min opfattelse, at hensynet til virksomhederne ikke taler helt så stærkt for nu at indføre valgfrihed mellem de to opgørelsesmetoder, som tilfældet var ved merværdiafgiftens ikrafttræden. De virksomheder, der på grund af leverancemetoden kom ud for en likviditetsbelastning i de første kvartaler efter merværdiafgiftens ikrafttræden, må nemlig nu have tilpasset sig enten ved en stramning af deres salgsbetingelser eller ved at skaffe sig den fornødne likviditet til at finansiere afgiften. Hertil kommer, at erhvervslivets lánemuligheder i dag er væsentligt bedre, end de var for et år siden.

Det er blevet hævdet, at betalingsmetoden

navnlig for visse detailhandlere er lettere at anvende end leverancemetoden, og dette må fortsat være rigtigt. Det må dog tilføjes, at man i praksis har læmpet sig således, at virksomhederne i det daglige kan anvende kasseopgørelserne som grundlag for opgørelsen af omsætningen, når de blot ved hver afgiftsperiodes slutning foretager reguleringer for forskydninger i tilgodehavender og gæld. Almindelige detailhandlere, der ikke har andet kreditsalg end salg på ugeregning, behøver af hensyn til merværdiafgiften ikke at regulere for tilgodehavender, idet man i praksis har betragtet ugeregninger som konstant betaling.

Når regeringen er vejet tilbage for at foreslå valgfriheden indført for anvendelsen af leverance- og betalingsmetoden, beror det dog især på finansielle overvejelser.

Regeringen agter imidlertid at foretage en nærmere undersøgelse af, på hvilke områder der foreligger et reelt behov for at kunne anvende betalingsmetoden. Resultatet af en sådan undersøgelse må så indgå i overvejelser om, hvorvidt der på længere sigt bør stilles forslag om en ændring af momslovens opgørelsesregler.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting skriftligt at fremsætte *forslag til lov om afgift af spiritus og forslag til lov om ændring af lov om afgift af spiritus, vin og øl.*

Den gældende beskatning af spiritus består dels af en mængdeafgift efter varernes indhold af alkohol, dels af en værdiafgift, der beregnes af varernes engrospris. I lovforslaget om afgift af spiritus foreslås det, at denne beskatning ændres til en ren mængdebeskatning, der beregnes efter varernes alkoholindhold. Ved denne sammenlægning af de to beskatningsformer opnås både en lovmæssig og en administrativ forenkling, idet det herved bliver muligt at få det sæt af regler og bestemmelser, der er knyttet til hver af de to afgiftsformer, afløst af ensartede bestemmelser for hele beskatnings-systemet. Som eksempel på forenklingen kan jeg nævne, at det for at tilvejebringe afgiftsmæssig lighed mellem ensartede varer under den hidtidige værdibeskatning har været nødvendigt i loven at fastsætte